

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 23.10.1968, sp. zn. 7 Tz 50/68, ECLI:CZ:NS:1968:7.TZ.50.1968.1

Číslo: 22/1969

Právní věta: II. Zkušební doba při podmíněném odsouzení začíná až právní mocí rozsudku. Spáchal-li tedy obviněný další trestný čin po podmíněném odsouzení za předchozí trestnou činnost, avšak před tím, než se rozsudek s tímto podmíněným trestem stal pravomocný, nelze vyslovit, že se obviněný ve zkušební době neosvědčil proto, že spáchal uvedený další trestný čin. Nejvyšší soud zrušil pro porušení zákona v ustanovení § 60 odst. 1 tr. zák. usnesení okresního soudu v Ostravě z 28. září 1967 sp. zn. 13 T 86/66, jímž bylo rozhodnuto, že se po uplynutí zkušební doby vykoná trest odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněčně odložen.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 23.10.1968

Spisová značka: 7 Tz 50/68

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Právní moc rozhodnutí, Trest odnětí svobody, Trest odnětí svobody podmíněný, Výkon trestu odnětí svobody

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 22/1969 sb. rozh.

I. Vzdá-li se obviněný výslovně odvolání ihned po vyhlášení rozsudku, takže již odvolání účinně podat nemůže (§ 139 odst. 1 písm. b) al. bb) tr. ř.), nemá tato okolnost vliv na běh lhůty k podání odvolání osobami, uvedenými v § 247 odst. 2 tr. ř., jimž končí tato lhůta osmým dnem od doručení opisu rozsudku obviněnému (§ 248 odst. 3 tr. ř.).

Den doručení opisu rozsudku obviněnému je dále důležitý pro určení, komu byl opis rozsudku doručen nejpozději ve smyslu § 248 odst. 2 tr. ř. a od kdy plyne lhůta k odvolání obhájci a zákonnému zástupci.

Pokud neuplynula po doručení opisu rozsudku obviněnému lhůta k podání odvolání všem oprávněným osobám, není tedy rozsudek pravomocný, i když se obviněný vlastního práva podat odvolání vzdal ještě před doručením opisu rozsudku.

II. Zkušební doba při podmíněném odsouzení začíná až právní mocí rozsudku. Spáchal-li tedy obviněný další trestný čin po podmíněném odsouzení za předchozí trestnou činnost, avšak před tím, než se rozsudek s tímto podmíněným trestem stal pravomocný, nelze vyslovit, že se obviněný ve zkušební době neosvědčil proto, že spáchal uvedený další trestný čin.

Nejvyšší soud zrušil pro porušení zákona v ustanovení § 60 odst. 1 tr. zák. usnesení okresního soudu v Ostravě z 28. září 1967 sp. zn. 13 T 86/66, jímž bylo rozhodnuto, že se po uplynutí zkušební doby vykoná trest odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněčně odložen.

Z odůvodnění:

Usnesením okresního soudu v Ostravě z 28. září 1967 sp. zn. 13 T 86/66 bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 tr. zák., že se vykoná trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců, uložený rozsudkem téhož soudu ze 17. srpna 1966, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku. Toto usnesení stalo se pravomocným 13. října 1967.

Toto usnesení napadl předseda Nejvyššího soudu stížností pro porušení zákona ve prospěch odsouzeného a namítal porušení zákona v ustanovení § 60 odst. 1 tr. zák.

Nejvyšší soud přezkoumal napadené usnesení jakož i řízení mu předcházející a zjistil, že zákon byl porušen.

Rozsudkem okresního soudu v Ostravě ze 17. srpna 1966 sp. zn. 13 T 86/66 byl mladistvý obviněný B uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. a odsouzen podle téhož zákonného ustanovení a podle § 79 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců. Výkon tohoto trestu byl podle § 58 odst. 1 písm. a). § 82 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku. Mladistvý obviněný i okresní prokurátor se ihned po vyhlášení rozsudku vzdali odvolání a okresní soud vyznačil právní moc rozsudku dnem 21. října 1966.

Toto vyznačení právní moci rozsudku je nesprávné.

Podle § 130 odst. 1, 2 tr. ř. doručí se rozsudek v opise obžalovanému, prokurátorovi, a má-li obžalovaný obhájce nebo zákonného zástupce, doručí se opis rozsudku též jim. Podle § 298 odst. 1 tr. ř. u mladistvých se doručí opis rozsudku vždy též orgánu pověřenému péčí o mládež.

Z doručenek založených ve spise je patrné, že opis rozsudku byl doručen všem výše jmenovaným osobám, vyjma mladistvého obviněného B (a též jeho spoluobviněného), u něhož není zřejmé, zda vůbec opis rozsudku byl doručen.

Vyznačení právní moci rozsudku dnem 21. října 1966 je v rozporu s ustanovením § 139 odst. 1 písm. b) al. aa) tr. ř., podle něhož rozsudek je pravomocný, jestliže zákon sice proti němu připouští odvolání avšak odvolání ve lhůtě podáno nebylo.

I když obviněný se vzdal odvolání ihned po vyhlášení rozsudku, takže on sám by již odvolání podat nemohl (§ 139 odst. 1 písm. b) al. bb) tr. ř.), je tato okolnost bez významu pro běh odvolací lhůty pro osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. ř., jímž podle § 248 odst. 3 tr. ř. končí lhůta týmž dnem jako obžalovanému, tj. osmému dne po doručení opisu rozsudku obžalovanému. Den doručení opisu rozsudku obžalovanému je také rozhodný pro stanovení toho doručení, které bylo provedeno nejpozději, aby bylo lze určit běh odvolací lhůty obhájci a zákonnému zástupci obviněného ve smyslu § 248 odst. 2 tr. ř.

Pokud tedy nebyl doručen opis rozsudku obviněnému a neuplynula lhůta k podání odvolání všem oprávněným osobám, nelze považovat rozsudek za pravomocný.

Okresní soud však i při předčasně vyznačeném datu právní moci rozsudku pochybil ještě dále.

Obviněný B byl totiž dalším rozsudkem okresního soudu v Ostravě ze

14. dubna 1967 sp. zn. 7 T 44/67 uznán vinným trestným činem podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle § 134 odst. 1 písm. a) tr. zák., který spáchal tím, že 15. října 1966 odkoupil pánské kalhoty, o nichž věděl, že byly odcizeny téhož dne v obchodním domě Ostravice v Ostravě. Za to mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců.

Usnesením okresního soudu v Ostravě z 28. září 1967 sp. zn. 13 T 86/66 bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 tr. zák., že trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců uložený rozsudkem téhož soudu ze 17. srpna 1966 sp. zn. 13 T 86/66, jehož výkon byl podmíněčně odložen na zkušební dobu jednoho roku, se vykoná. Toto usnesení stalo se pravomocným dne 13. října 1967.

Podle ustanovení § 60 odst. 1 tr. zák. jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život pracujícího člověka a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná.

Okresní soud však podle tohoto ustanovení nepostupoval.

Důvodem k rozhodnutí, že se obviněný během zkušební doby neosvědčil, bylo výlučně odsouzení obviněného rozsudkem okresního soudu v Ostravě ve věci sp. zn. 7 T 44/67, z něhož bylo dovozováno, že obviněný se ve zkušební době dopustil nového úmyslného trestného činu. Přitom soud nevzal v úvahu, že zkušební doba podmíněného odsouzení počíná běžet až právní mocí rozsudku.

Rozhodnutí soudu o nařízení výkonu podmíněného trestu by bylo vadné i kdyby soud vycházel z nesprávně vyznačené právní moci rozsudku dnem 21. října 1966, neboť nový trestný čin obviněný spáchal již 15. října 1966, tedy před uvedeným datem právní moci rozsudku a tedy před počátkem běhu zkušební doby.

Tím okresní soud porušil zákon v ustanovení § 60 odst. 1 tr. zák. Proto Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení jako rozhodnutí vydané bez zákonného podkladu. Okresní soud v Ostravě musí doručit rozsudky ve věci 13 T 86/66.